

عنوان مقاله:

واکاوی تاثیر تربیت غیرمستقیم در جذب فرزندان به نماز (با تأکید بر آموزه های اسلامی)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اباذر عباسی - دانش آموخته حوزه علمیه

زهره زارعی - کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

حسین مقدس - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

خلاصه مقاله:

تربیت غیرمستقیم، گونهای از تربیت است که با هدف پایایی و پویایی آموزه های دینی در وجود متربی (فرزند)ان، گزاره های تربیتی بهرا بخش ناخودآگاه ذهن و ضمیر ناخودآگاه او- که مورد تایید قرآن نیز است- منتقل میکند و ثمره آن، پرورش انسانی پویا و علاقمند به دین است. پژوهش حاضر با مد نظر قرار دادن مسئله «دگرسانی، روزآمدسازی و چندپایانی» در تربیت و با تکیه بر روش توصیفی- تحلیلی و با بهره گیری از قرآن کریم و منابع مآثور فریقین، نقش تربیت غیرمستقیم را در سوق دادن متربی به نماز مورد واکاوی قرار داده و بدین نتیجه رسیده است که: خداوند متعال و پیشوایان اسلام برای انتقال و ملکه سازی آموزه های دینی- که نماز نیز یکی از آنهاست-، علاوه بر اینکه با گفتار صریح و مستقیم، به متربی امر یا سفارش میکردند بلکه از روش غیرمستقیم نیز- که متکی بر رفتار، روشهای غیرگفتاری و هنر است- بهره میبردند. الگوبرداری از این سیره، اهمیت بکارگیری روش غیرمستقیم در خانواده را برای سوق دادن فرزندان به نماز نشان میدهد که با راهکارهای مختلفی چون: استفاده از تمثیل و تشبیه، بی اعتنائی و کم توجهی، تکریم شخصیت، عدم تحمیل گزاره، تغییر چهره، نمایش و رسانه، تصویرسازی، هدیه دادن، توجه به ابعاد رفتاری، بهره گیری از شعر، قصه پردازی و ... قابل تحقق است.

کلمات کلیدی:

نماز؛ تربیت غیرمستقیم؛ هنر؛ آموزه های اسلامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121695>

